BENDROJO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. gegužės 28 d.*

„Europos Sąjungos prekių ženklas – Protesto procedūra – Vaizdinių Europos Sąjungos prekių ženklų „We IntelliGence the World“, „currencymachineassistant“, „robodealer“, „currencyassistant“, „tradingcurrencyassistant“, CKPL, „moneypersonalassistant“, „moneyassistant“, currencypersonalassistant“, „CNTX Trading“, „AIdealer“ ir CNTX paraiškos“ – Ankstesni vaizdiniai Europos Sąjungos ir Jungtinės Karalystės prekių ženklai, vaizduojantys du susikertančius apskritimus ar diskus – Procedūros sustabdymas – Deleguotojo reglamento (ES) 2018/625 71 straipsnio 1 dalis“

Bylose T-84/19 ir T-88/19–T-98/19

Cinkciarz.pl sp. z o.o., įsteigta Zielona Góra (Lenkija), atstovaujama advokatų E. Skrzydło-Tefelska ir K. Gajek,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO), atstovaujamą A. Söder ir H. O'Neill,

atsakovę,

dalyvaujant kitai procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šaliai, įstojusiai į bylą Bendrajame Teisme,

MasterCard International, Inc., įsteigtai Niujorke (Jungtinės Valstijos), atstovaujamai solisitorių J. Olsen, B. Hitchens, P. Andreottola, baristerių G. Tritton ir A. Muir Wood,

dėl dvylikos ieškinių, pareikštų dėl 2018 m. gruodžio 7 d. EUIPO antrosios apeliacinės tarybos sprendimų (bylos R 1062/2018-2, R 1059/2018-2, R 1058/2018-2, R 1057/2018-2, R 1056/2018-2, R 1060/2018-2, R 1055/2018-2, R 1054/2018-2, R 1053/2018-2, R 986/2018-2, R 1063/2018-2 ir R 1064/2018-2), susijusių su protesto procedūromis tarp *MasterCard International* ir *Cinkciarz.pl*,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

kurį sudaro pirmininkas J. Svenningsen (pranešėjas), teisėjai R. Barents ir C. Mac Eochaidh,

posėdžio sekretorė A. Juhász-Tóth, administratorė,

susipažinęs su ieškiniais, kuriuos Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2019 m. vasario 12, 13 ir 14 d.,

susipažinęs su EUIPO atsakymais į ieškinius, kuriuos Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2019 m. gegužės 21 d.,

* Proceso kalba: anglų.

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymais į ieškinius, kuriuos Bendrojo Teismo kanceliarijai gavo 2019 m. gegužės 17 d.,

atsižvelgęs į 2019 m. balandžio 10 d. sprendimą sujungti bylas T-84/19 ir T-88/19–T-98/19, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė ir žodinė proceso dalys,

atsižvelgęs į pasikeitusią Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį,

įvykus 2019 m. gruodžio 17 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčų aplinkybės

1 2016 m. kovo 16 d.–balandžio 25 d. ieškovė *Cinkciarz.pl sp. z o.o.* pagal iš dalies pakeistą 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 207/2009 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1) (pakeistas 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1)) pateikė Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO) dvylika paraiškų įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą.

2 Prekių ženklai, kuriuos buvo prašoma įregistruoti (toliau – prašomi įregistruoti prekių ženklai), yra šie vaizdiniai žymenys:

– byloje T-84/19:

– byloje T-88/19:

– byloje T-89/19:

– byloje T-90/19:

– byloje T-91/19:

– byloje T-92/19:

– byloje T-93/19:

– byloje T-94/19:

– byloje T-95/19:

– byloje T-96/19:

– byloje T-97/19:

– byloje T-98/19:

3 Prekės ir paslaugos, kurioms buvo prašoma įregistruoti prekių ženklus, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies

pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 9 ir 36 klasėms, o atitinkamais atvejais – 41 klasei (prašomi įregistruoti prekių ženklai bylose T-92/19, T-96/19 ir T-98/19) arba 45 klasei (prašomi įregistruoti prekių ženklai bylose T-84/19, T-88/19–T-91/19, T-93/19–T-95/19 ir T-97/19).

4 Europos Sąjungos prekių ženklo paraiškos buvo paskelbtos atitinkamai 2016 m. gegužės 19 d. arba liepos 14 d. *Europos Sąjungos prekių ženklų biuletenyje*.

5 Anksčiau, t. y. 2015 m. kovo 15 d., ieškovė pateikė dar vieną Europos Sąjungos prekių ženklo paraišką dėl šio vaizdinio žymens (toliau – vien vaizdinis prekių ženklas „€$“):

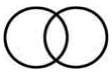
6 Vien vaizdinis prekių ženklas „€$“ tiksliai atitinka keturių prašomų įregistruoti prekių ženklų bylose T-84/19, T-92/19, T-96/19 ir T-98/19 vaizdinį elementą, o jo registracijos paraiškoje nurodytos prekės ir paslaugos priklauso toms pačioms klasėms kaip ir tos, kurioms skirti šie keturi prašomi įregistruoti prekių ženklai. Ekspertas atmetė paraišką įregistruoti vien vaizdinį prekių ženklą „€$“; jo sprendimą patvirtino Apeliacinė taryba. Vis dėlto jos sprendimas buvo panaikintas 2018 m. kovo 8 d. Bendrojo Teismo sprendimu *Cinkciarz.pl / EUIPO (€$)* (T-665/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:125) ir byla buvo grąžinta pirmajai apeliacinei tarybai (byla R 1345/2018-1).

7 2016 m. rugpjūčio 12 d. įstojusi į bylą šalis *Mastercard International, Inc.*, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsniu (dabar – Reglamento 2017/1001 46 straipsnis), pateikė protestą dėl dvylikos prašomų įregistruoti prekių ženklų registracijos visoms kiekvienu iš jų žymimoms prekėms ir paslaugoms.

8 Protestai buvo grindžiami, be kita ko, septyniais Europos Sąjungos prekių ženklais ir vienu Jungtinės Karalystės prekių ženklu.

9 Tarp septynių Europos Sąjungos prekių ženklų buvo šie trys prekių ženklai:

– toliau pavaizduotas vaizdinis Europos Sąjungos prekių ženklas Nr. 9835869, skirtas 9 ir 36 klasių prekėms ir paslaugoms (toliau – susikertantys apskritimai):

– toliau pavaizduotas juodos ir baltos spalvų vaizdinis Europos Sąjungos prekių ženklas Nr. 2988533, skirtas 9, 36, 41 ir 45 klasių prekėms ir paslaugoms (toliau – juodas ir baltas diskai):

– toliau pavaizduotas raudonai oranžinės ir šviesiai oranžinės spalvų vaizdinis Europos Sąjungos prekių ženklas Nr. 9812538, skirtas 9, 36, 41 ir 45 klasių prekėms ir paslaugoms (toliau – raudonas ir oranžinis diskai):

10 Protestas buvo grindžiamas pagrindais, nurodytais Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkte ir 5 dalyje (dabar – Reglamento 2017/1001 8 straipsnio 1 dalies b punktas ir 5 dalis).

11 2017 m. gegužės 5 d. ieškovė pateikė prašymus pripažinti dviejų ankstesnių juodos ir baltos spalvų prekių ženklų, nurodytų šio sprendimo 9 punkto dviejose pirmose įtraukose (susikertantys apskritimai ir juodas ir baltas diskai, toliau kartu – juodos ir baltos spalvų ankstesni prekių ženklai), registraciją negaliojančia.

12 2018 m. kovo 27 d., balandžio 10 ir 11 d. priimtais dvylika sprendimų Protestų skyrius atmetė visus protestus. Analizuodamas prekių ženklus, kuriais grįstas protestas, jis pirmiausia atsižvelgė į prekių ženklą, vaizduojantį juodą ir baltą diskus, ir nusprendė, kad žymenys, dėl kurių kilo ginčas, nepanašūs. Paskui jis išplėtė savo išvadą ir kitiems ankstesniems prekių ženklams, juo labiau motyvuodamas tuo, kad šiuose kituose prekių ženkluose nėra baltos ir juodos spalvų diskų derinio, būdingo prašomų įregistruoti prekių ženklų vaizdiniam elementui. Atsižvelgdamas į tai, kad žymenys, dėl kurių kilo ginčas, nepanašūs, Protestų skyrius nusprendė, jog nebūtina laukti ankstesnio prekių ženklo, vaizduojančio juodą ir baltą diskus, registracijos pripažinimo negaliojančia procedūros pabaigos.

13 2018 m. gegužės 29 d. ir birželio 7 d. įstojusi į bylą šalis, remdamasi Reglamento 2017/1001 66 ir 71 straipsniais, pateikė EUIPO apeliacijas dėl visų Protestų skyriaus sprendimų.

14 2018 m. gruodžio 7 d. sprendimais (toliau – ginčijami sprendimai), savo iniciatyva išnagrinėjusi klausimą dėl procedūrų sustabdymo, nes vyksta lygiagrečios procedūros dėl prašymų pripažinti dviejų ankstesnių juodos ir baltos spalvų prekių ženklų registraciją negaliojančia ir dėl vien vaizdinio prekių ženklo „€$“ įregistravimo, EUIPO antroji apeliacinė taryba patenkino šias apeliacijas.

15 Konkrečiai kalbant, Apeliacinė taryba nusprendė, kad Protestų skyrius padarė klaidą, nes neapibrėžė atitinkamos visuomenės; ji pati apibrėžė šią visuomenę, atsižvelgdama į įvairias nagrinėjamų prekių ar paslaugų klases.

16 Be to, visuose ginčijamuose sprendimuose, išskyrus ginčijamąjį byloje T-96/19 (Sprendimas R 986/2018-2) (toliau – pirmieji vienuolika ginčijamų sprendimų), Apeliacinė taryba, kaip ir Protestų skyrius, nusprendė palyginti žymenis, dėl kurių kilo ginčas, remdamasi Europos Sąjungos prekių ženklu, vaizduojančiu juodą ir baltą diskus, laikomu vienu iš dviejų įstojusiai į bylą šaliai palankiausių ankstesnių prekių ženklų (kitas – ankstesnis prekių ženklas, vaizduojantis du susikertančius apskritimus). Atlikusi šį palyginimą ji, priešingai nei Protestų skyrius, nusprendė, kad minėti žymenys vizualiai yra šiek tiek panašūs.

17 Byloje T-96/19 ginčijamame sprendime (toliau – dvyliktasis ginčijamas sprendimas) Apeliacinė taryba nusprendė grįsti savo analizę Europos Sąjungos prekių ženklu, vaizduojančiu raudoną ir oranžinį diskus, motyvuodama tuo, kad dėl ankstesnių juodos ir baltos spalvų prekių ženklų pateiktas prašymas pripažinti jų registraciją negaliojančia. Tame sprendime ji taip pat nusprendė, kad toje byloje lyginami žymenys šiek tiek panašūs vizualiai.

18 Atsižvelgusi į žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumą, Apeliacinė taryba nusprendė, kad būtina palyginti nagrinėjamas prekes ir paslaugas ir išnagrinėti įstojusios į bylą šalies teiginius dėl ankstesnių prekių ženklų sustiprėjusio skiriamojo požymio. Šiuo aspektu pirmuosiuose vienuolikoje ginčijamų sprendimų ji pabrėžė, kad šis klausimas gali turėti lemiamos reikšmės, nes protestas buvo grindžiamas keliomis ankstesnėmis teisėmis, „ir kad kai kurios [iš šių ankstesnių teisių] (ar net jos visos) [ir šioje byloje nagrinėjamas pateiktas registruoti prekių ženklas] gali būti laikomi šiek tiek panašiais <…>, nes juos sudaro du vienodo dydžio horizontaliai išdėstyti susikertantys apskritimai“. Dėl tos pačios priežasties, susijusios su minėtų žymenų panašumu, ji taip pat nusprendė, kad būtina išnagrinėti Reglamento 2017/1001 8 straipsnio 5 dalyje nurodytą protesto pagrindą.

19 Taigi panaikinusi Protestų skyriaus sprendimus Apeliacinė taryba grąžino jam bylas nagrinėti iš naujo. Tačiau pirmuosiuose vienuolikoje ginčijamų sprendimų ji „rekomendavo [Protestų skyriui] sustabdyti protesto procedūrą, kol bus priimtas teisiškai privalomas galutinis sprendimas dėl [ankstesnių] teisių [kuriomis rėmėsi Protestų skyrius ir pati Apeliacinė taryba], galiojimo“, o dvyliktajame ginčijamame

sprendime paragino „Protestų skyrių atsižvelgti į tebevykstančią [ankstesnių juodos ir baltos spalvų prekių ženklų] registracijos pripažinimo negaliojančia procedūrą“. Be to, antroji rekomendacija dėl sustabdymo buvo įtraukta į bylose T-84/19, T-92/19, T-96/19 ir T-98/19 ginčijamus sprendimus, atsižvelgiant į galutinį sprendimą, kuris turėjo būti priimtas procedūroje dėl vien vaizdinio prekių ženklo „€$“ registracijos (žr. šio sprendimo 27–33 punktus).

Šalių reikalavimai

20 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamus sprendimus,

– priteisti iš EUIPO ir įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas, įskaitant patirtas dėl procedūros EUIPO.

21 EUIPO ir įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinius,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

22 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 68 straipsnį, jeigu kelių bylų dalykas yra tas pats, jos bet kada dėl tarp jų esančio ryšio gali būti sujungtos *ex officio* arba pagrindinės šalies prašymu, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė arba žodinė proceso dalis, arba jos abi, arba priimamas sprendimas ar nutartis, kuriais užbaigiamas procesas.

23 Atsižvelgiant į ieškovės prašymus sujungti nagrinėjamas bylas, kitos šalys buvo išklausytos ir 2019 m. balandžio 10 d. sprendimu bylos buvo sujungtos pirmiausia tam, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė ir galbūt žodinė proceso dalys.

24 Bendrasis Teismas mano, kad šias bylas taip pat reikia sujungti, kad būtų priimtas galutinis sprendimas.

25 Grįsdama ieškinius ieškovė nurodo keturis pagrindus, kiekvienoje byloje susijusius atitinkamai:

– pirmasis – su 2018 m. kovo 5 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2018/625, kuriuo papildomas Reglamentas 2017/1001 ir panaikinamas Deleguotasis reglamentas (ES) 2017/1430 (OL L 104, 2018, p. 1), 71 straipsnio 1 dalies a punkto, siejamo su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 41 straipsnio 2 dalimi, pažeidimu,

– antrasis – su Reglamento 2017/1001 94 straipsnio 1 dalies, siejamos su Chartijos 41 straipsnio 2 dalimi, pažeidimu,

– trečiasis – su vienodo požiūrio ir gero administravimo principų pažeidimu ir

– ketvirtasis – su Reglamento 2017/1001 8 straipsnio 1 dalies b punkto ir 5 dalies pažeidimu.

Dėl ieškinio kiekvienoje byloje pirmojo pagrindo, taip pat dėl ieškinio byloje T-96/19 antrojo pagrindo pirmos dalies ir ieškinių visose bylose, išskyrus bylą T-96/19, antrojo pagrindo trečios dalies

26 Remdamasi ieškinio kiekvienoje byloje pirmuoju pagrindu, ieškinio byloje T-96/19 antrojo pagrindo pirma dalimi, taip pat ieškinių visose bylose, išskyrus bylą T-96/19, antrojo pagrindo trečia dalimi, kuriuos reikia nagrinėti kartu, ieškovė iš esmės kritikuoja ginčijamus sprendimus dėl to, kad Apeliacinė taryba nesustabdė apeliacinių procedūrų, nors konstatavo, kad šis sustabdymas yra pateisinamas, ir nepakankamai motyvavo tai, kad apeliacinė procedūra nebuvo sustabdyta.

Aplinkybės

27 Šie ieškinių pagrindai ir jų dalys susiję su ginčijamų sprendimų punktais, kuriuose Apeliacinė taryba siūlė sustabdyti vykstančias procedūras dėl įvairių lygiagrečių procedūrų EUIPO, nors pati ir nagrinėjo jai pateiktas apeliacijas.

28 Nurodytos lygiagrečios procedūros apėmė, pirma, dvi ankstesnių juodos ir baltos spalvų prekių ženklų t. y. susikertančių apskritimų ir juodo bei balto diskų, registracijos pripažinimo negaliojančia procedūras; į antrąjį iš šių prekių ženklų buvo atsižvelgta lyginant žymenis pirmuosiuose vienuolikoje ginčijamų sprendimų, t. y. visuose ginčijamuose sprendimuose, išskyrus byloje T-96/19 ginčijamą sprendimą.

29 Antra, nurodytos lygiagrečios procedūros apėmė ir procedūrą dėl vien vaizdinio prekių ženklo „€$“, kuris tiksliai atitinka keturių iš dvylikos prašomų įregistruoti prekių ženklų, t. y. bylose T-84/19, T-92/19, T-96/19 ir T-98/19 nagrinėjamų prekių ženklų, vaizdinį elementą, registracijos.

30 Atitinkami ginčijamų sprendimų punktai yra, pirma, pirmųjų vienuolikos ginčijamų sprendimų 13 punktas, kuriame Apeliacinė taryba konstatavo, kad dėl dviejų ankstesnių juodos ir baltos spalvų prekių ženklų, kuriuos ji laikė įstojusiai į bylą šaliai palankiausiais ankstesniais prekių ženklais, buvo pradėtos registracijos pripažinimo negaliojančia procedūros, kurios jau pasiekė pažengusią stadiją prieš Protestų skyriui priimant sprendimus, dėl kurių pateiktos apeliacijos, todėl, „[minėtos Apeliacinės tarybos] nuomone, buvo tikslinga sustabdyti šią procedūrą, kol bus priimtas galutinis teisiškai privalomas sprendimas šiose [registracijos pripažinimo negaliojančia] procedūrose“.

31 Be to, tais pačiais vienuolika ginčijamų sprendimų, remdamasi identiška išvada, Apeliacinė taryba „[rekomendavo] sustabdyti [atitinkamą] protesto procedūrą, kol bus priimtas teisiškai privalomas galutinis sprendimas dėl [ankstesnių] teisių, [kuriomis rėmėsi Protestų skyrius ir pati Apeliacinė taryba], galiojimo“ (žr., pvz., byloje T-84/19 ginčijamo sprendimo 53 punktą arba byloje T-98/19 ginčijamo sprendimo 56 punktą). Ji taip pat netiesiogiai išreiškė tokią pačią nuomonę byloje T-96/19 nagrinėjamo dvyliktojo ginčijamo sprendimo 61 punkte.

32 Antra, bylose T-84/19, T-92/19, T-96/19 ir T-98/19 ginčijamuose sprendimuose, susijusiuose su keturiais prašomais įregistruoti prekių ženklais, kurių vaizdinis elementas tiksliai atitinka vien vaizdinį prekių ženklą „€$“, dėl kurio vyko šio sprendimo 5 punkte nurodyta ankstesnė registracijos procedūrą, Apeliacinė taryba nurodė, kad „galutinis sprendimas [dėl paraiškos įregistruoti vien vaizdinį prekių ženklą „€$“ turėjo] didžiausią reikšmę atliekamam vertinimui [todėl ji] man[ė], kad prieš vertinant [atitinkamų prašomų registruoti prekių ženklų] vaizdinio elemento skiriamąjį požymį [buvo] tikslinga palaukti, kol toje [kitoje] byloje bus priimtas teisiškai privalomas galutinis sprendimas“, arba „kad [buvo] tikslinga atsižvelgti į teisiškai privalomą galutinį sprendimą [kuris turėjo būti priimtas toje kitoje byloje] vertinant nagrinėjamo vaizdinio elemento skiriamąjį požymį“ (žr. nurodytų ginčijamų sprendimų atitinkamai 35, 35, 39 ir 38 punktus).

33 Be to, bylose T-84/19, T-92/19, T-96/19 ir T-98/19 ginčijamuose sprendimuose „Apeliacinė taryba nor[ėjo] atkreipti Protestų skyriaus dėmesį į Pirmojoje apeliacinėje taryboje nagrinėjamą bylą <…> R 1345/2018-1 <…>“, ir „rekomend[avo] sustabdyti vykstančią procedūrą <…> kol toje [kitoje byloje] bus priimtas galutinis ir teisiškai privalomas [sprendimas]“ (žr. atitinkamų sprendimų 58, 57, 62 ir 61 punktus).

34 Be to, bylose T-84/19, T-96/19 ir T-98/19 ginčijamų sprendimų 58, 62 ir 61 punktuose Apeliacinė taryba pridūrė, kad „atsižvelgdamas į šį [sprendimą] ir į tai, kad [konkretaus prašomo įregistruoti prekių ženklo] žodinis elementas [buvo] mažai skiriamasis daliai [atitinkamos visuomenės arba nagrinėjamų prekių ir paslaugų], <…> Protestų skyrius netgi galėtų numatyti atnaujinti [atitinkamų prašomų įregistruoti prekių ženklų] nagrinėjimą, remdamasis absoliučiais pagrindais“.

Šalių argumentai

35 Nurodydama pirmąjį ieškinio pagrindą kiekvienoje iš bylų ieškovė iš esmės teigia: kadangi Apeliacinė taryba padarė išvadas, nurodytas šio sprendimo 30–33 punktuose, ji turėjo sustabdyti apeliacines procedūras, kad nepažeistų Deleguotojo reglamento 2018/625 71 straipsnio 1 dalies a punkto, taip pat aiškumo, nuoseklumo ir veiksmingumo reikalavimų, kuriais grindžiama ši nuostata, ir gero administravimo principo, įtvirtinto Chartijos 41 straipsnio 2 dalyje. To nepadariusi, Apeliacinė taryba piktnaudžiavo įgaliojimais. Be to, Apeliacinė taryba neatsižvelgė į šalių interesus, nors ji privalo tai padaryti, kai sprendžia dėl galimo procedūros sustabdymo tikslingumo. Ieškovė iš esmės priduria, kad Apeliacinė taryba nemotyvavo savo galutinio sprendimo nestabdyti procedūros, nors manė, kad šis sustabdymas yra pateisinamas.

36 Ieškinių bylose T-84/19, T-92/19 ir T-98/19 antrojo pagrindo trečia dalimi ir ieškinio byloje T-96/19 antrojo pagrindo pirma dalimi (visose šiose bylose nagrinėjamame prašomame įregistruoti prekių ženkle yra vaizdinis elementas, tapatus vien vaizdiniam prekių ženklui „€$“) ieškovė teigia, kad ginčijamo sprendimo motyvai yra prieštaringi. Anot jos, šis prieštaringumas kyla dėl to, kad Apeliacinė taryba iš pradžių nusprendė, kad prieš vertinant šiose keturiose bylose nagrinėjamų prašomų įregistruoti prekių ženklų tapataus vaizdinio elemento skiriamąjį požymį yra pagrįsta palaukti, kol bus priimtas galutinis sprendimas lygiagrečioje procedūroje dėl atsisakymo įregistruoti vien vaizdinį prekių ženklą „€$“ dėl skiriamojo požymio nebuvimo, paskui išnagrinėjo apeliaciją ir įvertino nurodyto vaizdinio elemento skiriamąjį požymį.

37 Ieškinių kitose aštuoniose bylose antrojo pagrindo trečia dalis taip pat grindžiama motyvų prieštaringumu. Anot jos, šis prieštaringumas kyla dėl to, kad Apeliacinė taryba, viena vertus, nusprendė, jog procedūros sustabdymas pateisinamas dėl dviejų registracijos pripažinimo negaliojančia procedūrų, kuriose ginčijamas dviejų ankstesnių juodos ir baltos spalvų prekių ženklų skiriamasis požymis, o kita vertus, atsižvelgė į vieną iš šių dviejų ankstesnių prekių ženklų, kad palygintų žymenis, ir nusprendė, jog dėl registracijos fakto šiam prekių ženklui turi būti pripažintas minimalus skiriamasis požymis.

38 EUIPO tik teigia, kad pirmasis ieškinių pagrindas nepriimtinas dėl dviejų priežasčių.

39 Pirma, šis pagrindas susijęs su ginčijamų sprendimų punktais, kurie nėra privalomi Protestų skyriui, kuriam bylos buvo grąžintos nagrinėti iš naujo pagal Reglamento 2017/1001 71 straipsnio 2 dalį. Iš tikrųjų Apeliacinė taryba tik pateikė Protestų skyriui rekomendacijas dėl protesto procedūrų sustabdymo.

40 Antra, EUIPO tvirtina, kad tai, jog procedūra Apeliacinėje taryboje nebuvo sustabdyta, neturėjo įtakos ieškovės interesams, nes atitinkamos lygiagrečios procedūros negalėjo turėti įtakos nagrinėjamų protesto procedūrų baigčiai, todėl bet kuriuo atveju bylos turėjo būti grąžintos Protestų skyriui nagrinėti iš naujo. Iš tikrųjų, pirma, nagrinėjami protestai taip pat grindžiami kitais ankstesniais prekių

ženklais, o ne tik ankstesniais juodos ir baltos spalvų prekių ženklais, dėl kurių pradėtos abi registracijos pripažinimo negaliojančia procedūros. Antra, dėl trečiosios lygiagrečios procedūros, susijusios su vien vaizdinio prekių ženklo „€$“ registracija, EUIPO nurodo, kad net jei tapatus keturių nagrinėjamų prašomų įregistruoti prekių ženklų vaizdinis elementas neturėtų skiriamojo požymio, žymenys, dėl kurių kilo ginčas, vis tiek būtų panašūs.

41 Be to, įstojusi į bylą šalis tvirtina, kad pirmasis ieškinių pagrindas nepagrįstas, nes iš jurisprudencijos, susijusios su Deleguotojo reglamento 2018/625 71 straipsnio 1 dalimi, matyti, kad, atsižvelgiant į jos turimą diskreciją vertinti, Apeliacinė taryba neprivalo stabdyti procedūros, net jei sustabdymas yra pateisinamas. Be to, tai, kad ieškovė nepakartojo savo prašymo sustabdyti procedūrą Apeliacinėje taryboje, paaiškina, kodėl ši taryba nemotyvavo savo sprendimo nestabdyti procedūros atsižvelgdama į šalių interesus. Galiausiai EUIPO gairėse, kuriomis remiasi ieškovė, nereikalaujama stabdyti protesto procedūros, kai ginčijamas ankstesnio prekių ženklo galiojimas, ir jos bet kuriuo atveju nėra privalomos Apeliacinei tarybai.

42 Dėl ieškinių antrojo pagrindo pirmos ar trečios dalies EUIPO nurodo, kad ieškovės kritika grindžiama klaidingu ginčijamų sprendimų aiškinimu ir pareigos motyvuoti bei motyvavimo pagrįstumo painiojimu, nors ji pripažįsta, kad bylose T-84/19, T-92/19, T-96/19 ir T-98/19 ginčijamuose sprendimuose priežastys, dėl kurių Apeliacinė taryba pasiūlė sustabdyti procedūras dėl lygiagrečios procedūros, susijusios su vien vaizdinio prekių ženklo „€$“ registracija, nėra aiškios.

43 Įstojusi į bylą šalis savo ruožtu tvirtina, kad įvairios ieškovės nurodytos aplinkybės neįrodo nei motyvų trūkumo, nei jų prieštaringumo, be kita ko, dėl to, kad pagal jurisprudenciją registruotam prekių ženklui pripažįstamas minimalus skiriamasis požymis, net jeigu jo registraciją prašoma pripažinti negaliojančia dėl skiriamojo požymio nebuvimo, o taip yra ankstesnio prekių ženklo, į kurį buvo atsižvelgta lyginant žymenis pirmuosiuose vienuolikoje ginčijamų sprendimų, atveju.

Bendrojo Teismo vertinimas

– *Teisinio pagrindo ir jurisprudencijos priminimas*

44 Pagal Deleguotojo reglamento 2018/625 71 straipsnio 1 dalį kompetentingas skyrius arba Apeliacinė taryba gali sustabdyti protesto, panaikinimo, negaliojimo paskelbimo arba apeliacines procedūras savo iniciatyva, jeigu tokį sustabdymą pateisina bylos aplinkybės, arba argumentuotu vienos iš procedūros *inter partes* šalių prašymu, jeigu sustabdymą pateisina bylos aplinkybės, atsižvelgiant į šalių interesus ir procedūros etapą.

45 Iš Deleguotojo reglamento 2018/625 17 konstatuojamosios dalies matyti, kad šio reglamento 71 straipsnio 1 dalimi siekiama padidinti protesto, panaikinimo, negaliojimo paskelbimo ir apeliacinės procedūrų aiškumą, nuoseklumą ir veiksmingumą. Šiuo klausimu reikia pabrėžti, kad jeigu ankstesnis prekių ženklas, kuriuo grindžiamas protestas, vykstant procedūrai netenka galios, šis protestas netenka dalyko (šiuo klausimu žr. 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Royalton Overseas / VRDT – S.C. Romarose Invest (KAISERHOFF)*, T-556/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:985, 40 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; taip pat 2019 m. vasario 14 d. Sprendimo *Beko / EUIPO – Acer (ALTUS)*, T-162/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:87, 42 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

46 Be to, iš Deleguotojo reglamento 2018/625 71 straipsnio 1 dalies teksto matyti, kad Apeliacinė taryba turi plačią diskreciją spręsti, ar sustabdyti vykstančią procedūrą, ir sustabdymas lieka šios tarybos teisė (šiuo klausimu žr. 2017 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Jordi Nogues / EUIPO – Grupo Osborne (BADTORO)*, T-386/15, EU:T:2017:632, 21 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

47 Bet dėl to, kad Apeliacinė taryba turi plačią diskreciją spręsti, ar sustabdyti joje vykstančią procedūrą, neišnyksta Europos Sąjungos teismo vykdoma jos vertinimo kontrolė. Tačiau dėl šios aplinkybės minėta turinio kontrolė tampa ribota: galima kontroliuoti tik ar nebuvo padaryta akivaizdžios vertinimo klaidos ir ar nepiktnaudžiauta įgaliojimais (žr. 2017 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *BADTORO*, T-386/15, EU:T:2017:632, 22 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

48 Taigi lygiagrečios procedūros, kurios baigtis gali turėti įtakos apeliacinės procedūros baigčiai, egzistavimas nereiškia, kad apeliacinė procedūra turi būti automatiškai sustabdyta, todėl vien to nepakanka, kad aplinkybė, jog Apeliacinė taryba nesustabdė procedūros, būtų laikoma akivaizdžia klaida (šiuo klausimu žr. 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *KAISERHOFF*, T-556/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:985, 33 punktą).

49 Pirmiausia nebūtų jokios prasmės stabdyti procedūrą, jei atlikus vertinimą paaiškėtų, kad lygiagrečios procedūros baigtis neturi jokios įtakos protesto nagrinėjimui, o taip būtų, jeigu protestas būtų tenkinamas remiantis kita ankstesne ir neginčijama teise (šiuo klausimu žr. 2017 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *BADTORO*, T-386/15, EU:T:2017:632, 17 punktą) arba, atvirkščiai, jeigu protestas būtų bet kuriuo atveju atmestas, pavyzdžiui, dėl žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo nebuvimo, panašiai, kaip tai konstatavo Protestų skyrius sprendimuose, kurie nagrinėjamu atveju buvo apskųsti Apeliacinei tarybai, nusprendęs, kad prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, nepanašūs.

50 Antra, vykstant procedūroms *inter partes* Apeliacinė taryba turi atsižvelgti į kiekvienos šalies interesą, įgyvendindama savo diskreciją spręsti dėl procedūros sustabdymo, o sprendimas sustabdyti procedūrą ar jos nestabdyti turi būti esamų interesų palyginimo rezultatas. Taigi net vykstant lygiagrečiai procedūrai Apeliacinė taryba gali nuspręsti, kad esamų interesų palyginimas bet kuriuo atveju verčia nestabdyti apeliacinės procedūros (šiuo klausimu žr. 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *KAISERHOFF*, T-556/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:985, 33 ir 34 punktus).

51 Šiuo klausimu jau buvo nuspręsta, kad, lygindama esamus interesus, Apeliacinė taryba turi *prima facie* įvertinti tikimybę, jog potencialiai svarbioje lygiagrečioje procedūroje bus priimtas sprendimas, turėsiantis įtakos apeliacinei procedūrai (šiuo klausimu žr. 2017 m. vasario 17 d. Sprendimo *Unilever / EUIPO – Technopharma (Fair & Lovely)*, T-811/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:98, 67 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; taip pat 2019 m. vasario 14 d. Sprendimo *ALTUS*, T-162/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:87, 44 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), ir kad jeigu šis vertinimas leidžia konstatuoti, kad tokia tikimybė maža, interesų palyginimas bus palankesnis protestą pareiškusiai šaliai, kuri teisėtai suinteresuota sprendimo dėl protesto priėmimu (šiuo klausimu žr. 2015 m. spalio 21 d. Sprendimo *Petco Animal Supplies Stores / VRDT – Gutiérrez Ariza (PETCO)*, T-664/13, EU:T:2015:791, 35 punktą).

52 Vis dėlto tuo atveju, kai kyla abejonių dėl lygiagrečios procedūros, per kurią ginčijamas ankstesnis prekių ženklas, kuriuo grindžiamas protestas, baigties, protesto procedūros tęsimas nelaukiant lygiagrečios procedūros pabaigos iš esmės nesuteikia jokios naudos ankstesnio prekių ženklo savininkui, nes net jei per protesto procedūrą vėlesnio prekių ženklo registracijos paraiška būtų atmesta, niekas neužkirstų kelio iš naujo pateikti šią paraišką, kai tik ankstesnio prekių ženklo registracija būtų pripažinta negaliojančia (šiuo klausimu žr. 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *KAISERHOFF*, T-556/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:985, 41 ir 50 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

53 Be to, Sąjungos teismui atliekant Apeliacinės tarybos sprendimų, susijusių su galimu procedūros sustabdymu, kontrolę, reikia, be kita ko, išnagrinėti, ar aplinkybės, į kurias atsižvelgė Apeliacinė taryba, leido jai nepadarius akivaizdžios vertinimo klaidos nuspręsti, kad nebuvo būtina arba prireikus – reikėjo sustabdyti joje vykstančią procedūrą (šiuo klausimu žr. 2015 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *Société des produits Nestlé / VRDT – Terapia (ALETE)*, T-544/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:842, 28 punktą).

54 Šiuo požiūriu Apeliacinė taryba padaro akivaizdžią vertinimo klaidą, be kita ko, kai savo išvadą dėl esamų interesų palyginimo grindžia klaidinga faktinių aplinkybių teisine analize ar netiksliomis faktinėmis aplinkybėmis arba neatsižvelgia į visus svarbius šalių situaciją apibūdinančius elementus (šiuo klausimu žr. 2019 m. vasario 14 d. Sprendimo *ALTUS*, T-162/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:87, 41, 44, 47, 49 ir 57 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją; taip pat pagal analogiją žr. 2013 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Centrotherm Systemtechnik / VRDT ir centrotherm Clean Solutions*, C-610/11 P, EU:C:2013:593, 108, 110 ir 116 punktus).

55 Be to pažymėtina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją procedūros Apeliacinėje taryboje sustabdymo klausimas nagrinėtinas anksčiau už galimybės supainioti buvimą (žr. 2017 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Aldi / EUIPO – Rouard (GOURMET)*, T-572/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:591, 24 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

56 Iš tikrųjų sprendimu sustabdyti apeliacinę procedūrą, pradėtą dėl Protestų skyriaus sprendimo, siekiama išvengti sprendimo dėl protesto priėmimo, kai ankstesnio prekių ženklo, nuo kurio priklauso protesto pagrįstumas, galiojimas laikomas rimtai užginčytu, todėl analizuojant visų dėl Protestų skyriaus sprendimo pateiktų argumentų pagrįstumą bus galima pasiremti galutiniu sprendimu dėl šio prekių ženklo galiojimo (šiuo klausimu žr. 2015 m. spalio 21 d. Sprendimo *PETCO*, T-664/13, EU:T:2015:791, 29 punktą). Šiuos argumentus galima sugretinti su Deleguotojo reglamento 2018/625 17 konstatuojamojoje dalyje įtvirtintu procedūrų aiškumo, nuoseklumo ir veiksmingumo tikslu.

57 Galiausiai reikia priminti, kad tuo atveju, kai Sąjungos institucija turi plačią diskreciją, Sąjungos teisės sistemos suteiktų garantijų laikymasis per administracines procedūras yra ypač svarbus. Tarp šių garantijų, be kita ko, yra kompetentingos institucijos pareiga atidžiai ir nešališkai išnagrinėti visas konkrečiu atveju svarbias aplinkybes ir suinteresuotųjų asmenų teisė, kad sprendimas būtų pakankamai motyvuotas. Tik taip Sąjungos teismas gali patikrinti, ar įvykdytos faktinės ir teisinės sąlygos, nuo kurių priklauso naudojimasis diskrecija (1991 m. lapkričio 21 d. Sprendimo *Technische Universität München*, C-269/90, EU:C:1991:438, 14 punktas).

– *Nagrinėjamo atvejo vertinimas*

58 Neginčijama, kad ginčijamuose sprendimuose Apeliacinė taryba atsižvelgė į tris lygiagrečias procedūras, spręsdama klausimą, ar buvo pagrįsta sustabdyti apeliacines procedūras. Tai buvo, pirma, dvi ankstesnių juodos ir baltos spalvų prekių ženklų registracijos pripažinimo negaliojančia procedūros ir, antra, procedūra, susijusi su atsisakymu registruoti vien vaizdinį prekių ženklą „€$“. Šiose trijose procedūrose buvo ginčijamas atitinkamų prekių ženklų skiriamasis požymis.

59 Dėl dviejų lygiagrečių ankstesnių juodos ir baltos spalvų prekių ženklų registracijos pripažinimo negaliojančia procedūrų Apeliacinė taryba pirmuosiuose vienuolikoje ginčijamų sprendimų pirmiausia konstatavo, kad minėtos procedūros „jau pasiekė pažengusią stadiją prieš [Protestų skyriui] priimant sprendimą“ ir kad „todėl <…> tikslinga sustabdyti šią procedūrą, kol bus priimtas galutinis teisiškai privalomas sprendimas šiose procedūrose“ (žr., pvz., bylose T-84/19 ir T-98/19 ginčijamų sprendimų 13 punktą).

60 Vis dėlto Apeliacinė taryba išnagrinėjo apeliacijas ir nusprendė, kad „bet koks žymuo, įregistruotas kaip Europos Sąjungos prekių ženklas, turi tam tikrą skiriamąjį požymį“, ir nurodė, kad „todėl [jos nuomone] šiuo metu [ankstesniam prekių ženklui, vaizduojančiam du juodos ir baltos spalvų diskus, būdingas] tam tikras skiriamasis požymis“ (žr., pvz., byloje T-84/19 ginčijamo sprendimo 37 punktą arba byloje T-98/19 ginčijamo sprendimo 40 punktą).

61 Vis dėlto dvyliktojo ginčijamo sprendimo, kuris nagrinėjamas byloje T-96/19, 25 punkte Apeliacinė taryba konstatavo: „atrodo, kad ankstesnis prekių ženklas, vaizduojantis juodą ir baltą diskus, turi daugiausia bendrų požymių su [nagrinėjamu prašomu įregistruoti] prekių ženklu“; tačiau, „kadangi dėl šios ankstesnės teisės <…> [buvo] pradėta registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra“, ji nusprendė nagrinėti apeliaciją, remdamasi kitu ankstesniu prekių ženklu.

62 Be to, kaip matyti iš šio sprendimo 31 punkto, visuose ginčijamuose sprendimuose, įskaitant nagrinėjamą byloje T-96/19, Apeliacinė taryba rekomendavo Protestų skyriui sustabdyti protesto procedūrą, kol bus priimtas galutinis sprendimas dėl ankstesnių juodos ir baltos spalvų prekių ženklų galiojimo.

63 Dėl lygiagrečios procedūros, susijusios su vien vaizdinio prekių ženklo „€$“ registracija, bylose T-84/19, T-92/19, T-96/19 ir T-98/19 ginčijamuose sprendimuose Apeliacinė taryba nusprendė, kad „galutinis sprendimas [šioje lygiagrečioje procedūroje buvo] labai svarbus šiam vertinimui“, t. y. atitinkamų prašomų įregistruoti prekių ženklų vaizdinio elemento skiriamojo požymio vertinimui lyginant žymenis, ir kad „dėl to [ji] man[ė], kad prieš vertinant šio vaizdinio elemento skiriamąjį požymį [buvo] tikslinga palaukti, kol šioje [lygiagrečioje procedūroje] bus priimtas galutinis ir teisiškai privalomas sprendimas (žr., pvz., byloje T-84/19 ginčijamo sprendimo 35 punktą arba byloje T-98/19 ginčijamo sprendimo 38 punktą).

64 Vis dėlto Apeliacinė taryba išnagrinėjo jai pateiktas apeliacijas ir nusprendė, kad bylose T-84/19, T-92/19, T-96/19 ir T-98/19 nagrinėjamų prašomų įregistruoti prekių ženklų vaizdiniame elemente simboliai „€“ ir „$“ nėra skiriamieji, o baltas ir juodas diskai turi tik mažą skiriamąjį požymį (žr., pvz., byloje T-84/19 ginčijamo sprendimo 33 ir 34 punktus arba byloje T-98/19 ginčijamo sprendimo 36 ir 37 punktus).

65 Be to, bylose T-84/19, T-92/19, T-96/19 ir T-98/19 ginčijamuose sprendimuose Apeliacinė taryba taip pat rekomendavo Protestų skyriui sustabdyti protesto procedūrą, kol atitinkamoje lygiagrečioje procedūroje bus priimtas galutinis sprendimas.

66 Visų pirma reikia konstatuoti, kad, priešingai, nei EUIPO nurodo pirmajame nepriimtinumo pagrinde dėl ieškinio pirmojo pagrindo, šis susijęs ne su tuo, kad Apeliacinė taryba rekomendavo Protestų skyriui, kuriam buvo grąžintos bylos, sustabdyti protesto procedūras, bet su tuo, kad Apeliacinė taryba nesustabdė apeliacinių procedūrų.

67 Šiuo klausimu neginčijama, kad Apeliacinė taryba, nurodžiusi apeliacinių procedūrų sustabdymą skatinančias priežastis, netiesiogiai nusprendė jų nestabdyti, nes išnagrinėjo jai pateiktų apeliacijų pagrįstumą ir jas patenkino, paskui grąžino bylas Protestų skyriui nagrinėti iš naujo.

68 Taigi šį nepriimtinumo pagrindą reikia atmesti kaip grindžiamą netiksliu ieškinių pirmojo pagrindo aiškinimu.

69 Kalbant apie esmę, pažymėtina, kad pagal Deleguotojo reglamento 2018/625 71 straipsnio 1 dalį Apeliacinei tarybai suteikta teisė net savo iniciatyva nagrinėti ir vertinti, ar bylos aplinkybės pateisina apeliacinės procedūros sustabdymą. Iš ginčijamų sprendimų matyti, kad Apeliacinė taryba pasinaudojo šia teise kiekviename iš ginčijamų sprendimų.

70 Iš tiesų, pirma, visose bylose, išskyrus bylą T-96/19, ginčijamuose sprendimuose Apeliacinė taryba nusprendė, kad yra pagrįsta sustabdyti apeliacines procedūras atsižvelgiant į ankstesnių juodos ir baltos spalvų prekių ženklų registracijos pripažinimo negaliojančia procedūras. Antra, bylose T-84/19, T-92/19, T-96/19 ir T-98/19 ginčijamuose sprendimuose ji nusprendė, kad prieš atlikdama savo vertinimą turėtų palaukti, kol bus priimtas sprendimas procedūroje dėl vien vaizdinio prekių ženklo „€ $“ registracijos (žr., pvz., byloje T-84/19 ginčijamo sprendimo 13 ir 35 punktus).

71 Tokie argumentai atitinka vertinimą, kuris pagal Deleguotojo reglamento 2018/625 71 straipsnio 1 dalį lemia procedūros sustabdymą. Be to, šie argumentai neišvengiamai reiškė, jog yra didelė tikimybė, kad per lygiagrečias procedūras, į kurias buvo atsižvelgta, bus priimti sprendimai, turėsiantys įtakos apeliacinėms procedūroms, ir kad esamų interesų palyginimo rezultatas palankesnis ieškovei.

72 Vis dėlto Apeliacinė taryba išnagrinėjo apeliacijas, tačiau nemotyvavo savo galutinio sprendimo nestabdyti procedūrų; toks jos sprendimas reiškė, kad esamų interesų palyginimo rezultatas palankesnis įstojusiai į bylą šaliai. Be to, tai, kad Apeliacinė taryba galiausiai rekomendavo Protestų skyriui sustabdyti protesto procedūras, reiškia, jog, jos nuomone, vos pasibaigus apeliacinėms procedūroms esamų interesų palyginimo rezultatas vėl tapo palankesnis ieškovei.

73 Reikia priminti, kad pagal šio sprendimo 57 punkte nurodytą jurisprudenciją suinteresuotųjų asmenų teisės, kad įtakos jiems turintis sprendimas būtų pakankamai motyvuotas, paisymas yra ypač svarbus, kai šis sprendimas grindžiamas plačia diskrecija, kaip yra Apeliacinės tarybos sprendimo dėl galimo joje vykstančios procedūros sustabdymo atveju.

74 Šiuo klausimu jau buvo nuspręsta, kad tokie bendri ir griežti tvirtinimai visiškai neleidžia manyti, kad Apeliacinė taryba veiksmingai įgyvendino jai suteiktą diskreciją (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Centrotherm Systemtechnik / VRDT ir centrotherm Clean Solutions*, C-610/11 P, EU:C:2013:593, 110 punktą). Taip *a fortiori* yra tuomet, kai nepateikta jokių motyvų dėl lemiamo vertinimo, atlikto palyginus esamus interesus, ypač jeigu, kaip šiose bylose, Apeliacinės tarybos sprendime yra nevienareikšmių argumentų dėl paties šio vertinimo.

75 Taip pat reikia pažymėti, kad net nekreipiant dėmesio į tai, jog Apeliacinė taryba aiškiai nurodė mananti esant tikslinga sustabdyti „šią procedūrą“ (pirmųjų vienuolikos ginčijamų sprendimų 13 punktas), arba kad galutinis sprendimas dėl paraiškos įregistruoti vien vaizdinį prekių ženklą „€$“ yra labai svarbus „atliekamam vertinimui“ (bylose T-84/19, T-92/19, T-96/19 ir T-98/19 ginčijamų sprendimų atitinkamai 35, 35, 39 ir 38 punktai), ir darant prielaidą, kad Apeliacinė taryba tik rekomendavo Protestų skyriui sustabdyti protesto procedūras, padariusi bendrą išvadą, kad procedūrų sustabdymas pateisinamas, vis dėlto reikia konstatuoti, kad toks požiūris, skirtas atidėti Deleguotojo reglamento 2018/625 71 straipsnio 1 dalies taikymui, yra neteisėtas.

76 Iš tikrųjų iš šio sprendimo 55 ir 56 punktuose nurodytos jurisprudencijos dėl apeliacinės procedūros sustabdymo klausimo išankstinio nagrinėjimo matyti, kad šis sustabdymas, jei yra pateisinamas, turi leisti atsižvelgti į sprendimo, kuris bus priimtas per lygiagrečią procedūrą, poveikį visų argumentų, pateiktų ginčijant Protestų skyriaus sprendimą, pagrįstumui. Vadinasi, jei Apeliacinė taryba mano, kad procedūros sustabdymas yra pateisinamas, ji neturi kitos galimybės, kaip tik nuspręsti ją sustabdyti, todėl negali nagrinėti apeliacijos net iš dalies. Kadangi šiose bylose Apeliacinė taryba nusprendė, kad procedūrų sustabdymas yra pateisinamas, ji negalėjo priimti sprendimo dėl apeliacijų, todėl negalėjo pateikti kokios nors rekomendacijos Protestų skyriui, nes tam, kad bylos būtų grąžintos šiam skyriui, reikėjo išnagrinėti apeliacijas, o tai reiškė teisės klaidą.

77 EUIPO nurodyti nepriimtinumo pagrindai, susiję su ieškovės suinteresuotumo nebuvimu, negali paneigti šių vertinimų.

78 Iš tiesų, pirma, kalbant apie teiginį, kad procedūros, susijusios su vien vaizdinio prekių ženklo „€$“ registracija, baigtis neturi įtakos Apeliacinės tarybos išvadai dėl žymenų palyginimo bylose T-84/19, T-96/19, T-92/19 ir T-98/19, nes Apeliacinė taryba galėtų padaryti tokią pačią išvadą, net jei nagrinėjamų prašomų įregistruoti prekių ženklų vaizdinis elementas neturėtų skiriamojo požymio, reikia konstatuoti, kad tokio vertinimo nėra minėtuose ginčijamuose sprendimuose. Atvirkščiai, Apeliacinė taryba juose nusprendė, kad šio vaizdinio elemento skiriamojo požymio vertinimas, kuris netiesiogiai išplauks iš galutinio sprendimo, kuris bus priimtas per nurodytą lygiagrečią procedūrą, yra ypač svarbus jai atliekant vertinimą, susijusį su žymenų, dėl kurių kilo ginčas, palyginimu.

79 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Bendrajame Teisme ginčijamo sprendimo EUIPO negali grįsti aplinkybėmis, į kurias jame nebuvo atsižvelgta (žr. 2017 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *GOURMET*, T-572/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:591, 36 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Tai ypač pasakytina apie vertinimus, kuriuos atlikdama Apeliacinė taryba turi plačią diskreciją.

80 Antra, kalbant apie tai, kad nagrinėjami protestai grindžiami kitais ankstesniais prekių ženklais nei du prekių ženklai, dėl kurių pradėtos lygiagrečios registracijos pripažinimo negaliojančia procedūros, reikia konstatuoti, kad procedūros ekonomijos sumetimais Apeliacinė taryba palygino žymenis, dėl kurių kilo ginčas, atsižvelgdama tik į vieną iš šių dviejų prekių ženklų visuose ginčijamuose sprendimuose, išskyrus nagrinėjamąjį byloje T-96/19, kuriame ji atliko šį palyginimą, remdamasi tik kitu ankstesniu prekių ženklu.

81 Taigi visose bylose, išskyrus bylą T-96/19, aplinkybė, kad protestas buvo grindžiamas ir kitais ankstesniais prekių ženklais nei tas, į kurį išimtinai atsižvelgė Apeliacinė taryba, neįrodo, kad Apeliacinės tarybos padaryta klaida nesustabdžius atitinkamų procedūrų neturėjo konkretaus poveikio (šiuo klausimu žr. 2017 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *BADTORO*, T-386/15, EU:T:2017:632, 32 punktą).

82 Dėl dvyliktojo ginčijamo sprendimo, nagrinėjamo byloje T-96/19, pažymėtina, jog tai, kad šiame sprendime žymenys buvo lyginami remiantis kitu ankstesniu prekių ženklu nei du ankstesni prekių ženklai, dėl kurių pradėta registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra, vis dėlto nereiškia, kad Apeliacinės tarybos klaida dėl to, kad toje byloje nagrinėjama procedūra nebuvo sustabdyta, neturi konkrečios reikšmės. Iš tikrųjų šio sprendimo 78 punkte konstatuota, kad iš pačios Apeliacinės tarybos minėtame sprendime pateiktų argumentų matyti, jog kita lygiagreti procedūra, susijusi su vien vaizdinio prekių ženklo „€$“ registracija, galėjo turėti įtakos jos vertinimui. Be to, kaip matyti iš šio sprendimo 31 punkto, nurodytame ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba taip pat nusprendė, kad nors lygindama žymenis ji atsižvelgė į kitą ankstesnį prekių ženklą nei tie, dėl kurių pradėtos lygiagrečios registracijos pripažinimo negaliojančia procedūros, vis dėlto buvo nurodyta sustabdyti protesto procedūrą, kol bus priimtas teisiškai privalomas galutinis sprendimas dėl ankstesnių prekių ženklų, dėl kurių pradėtos registracijos pripažinimo negaliojančia procedūros, galiojimo.

83 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškinių pirmasis pagrindas ir, nelygu atvejis, antrojo pagrindo pirma ar trečia dalis kiekvienoje byloje yra pagrįsti.

Dėl kitų antrojo pagrindo dalių ir dėl trečiojo bei ketvirtojo pagrindų kiekvienoje byloje

84 Kadangi procedūrų sustabdymo klausimas sprendžiamas prieš nagrinėjant, ar yra galimybė supainioti, reikia panaikinti ginčijamus sprendimus, nesant reikalo nagrinėti kitų ieškinių pagrindų ar jų dalių.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

85 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo.

86 Remiantis Procedūros reglamento 138 straipsnio 3 dalimi, Bendrasis Teismas gali nuspręsti, kad į bylą įstojusi šalis, kuri nenurodyta to paties straipsnio 1 ir 2 dalyse, padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

87 Ieškovė prašė nurodyti EUIPO ir įstojusiai į bylą šaliai padengti jų pačių ir jos bylinėjimosi išlaidas, įskaitant išlaidas, susijusias su procedūra EUIPO.

88 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Procedūros reglamento 190 straipsnio 2 dalį būtinosios išlaidos, kurias šalys patiria dėl procedūros Apeliacinėje taryboje, laikomos atlygintinomis bylinėjimosi išlaidomis. Tačiau tai netaikoma išlaidoms, patirtoms dėl procedūros Protestų skyriuje. Taigi ieškovės reikalavimai, susiję su išlaidomis, patirtomis dėl procedūros Protestų skyriuje, negali būti patenkinti.

89 Kadangi EUIPO pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo ir ieškovės dėl proceso Bendrajame Teisme patirtas bylinėjimosi išlaidas, kaip ši to reikalavo.

90 Šios bylos aplinkybėmis reikia nuspręsti, kad įstojusi į bylą šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas, patirtas dėl proceso Bendrajame Teisme.

91 Dėl prašymo priteisti iš EUIPO ir įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas, patirtas dėl procedūros Apeliacinėje taryboje, pažymėtina, kad Apeliacinė taryba, atsižvelgdama į šį sprendimą, turės nuspręsti dėl su šia procedūra susijusių išlaidų atlyginimo.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Sujungti bylas T-84/19 ir T-88/19–T-98/19, kad būtų priimtas sprendimas.**

2. **Panaikinti 2018 m. gruodžio 7 d. Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) antrosios apeliacinės tarybos sprendimus (bylos R 1062/2018-2, R 1059/2018-2, R 1058/2018-2, R 1057/2018-2, R 1056/2018-2, R 1060/2018-2, R 1055/2018-2, R 1054/2018-2, R 1053/2018-2, R 986/2018-2, R 1063/2018-2 ir R 1064/2018-2).**

3. **EUIPO padengia savo ir *Cinkciarz.pl sp. z o.o.* dėl proceso Bendrajame Teisme patirtas bylinėjimosi išlaidas**.

4. ***MasterCard International, Inc.* padengia savo bylinėjimosi išlaidas, patirtas dėl proceso Bendrajame Teisme**.

Svenningsen Barents Mac Eochaidh

Paskelbta 2020 m. gegužės 28 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.